

[Schovelin.]

denne Lov, forandrede sig radikalt: at Forretningerne skrumpede ind, at Kurssvingningerne blev smaa, og at den Spekulationsaand, som man troede raadede i Fondsbørsens Medlemmers Korps, ingenlunde viste sig at have nogen videre Betydning. Nu staar vi altsaa overfor et Lovforslag, der søger at lovfæste Forholdene, efter som de nu har formet sig. At dette er ensbetydende med, at det skulde være Lovgivningsmagtens sidste Ord i denne Sag, vil jeg forvare mig imod. Det maa vel endogsaa kunne haabes, at en rigere og videre Udvikling skal kunne komme ad Aare, hvad der altsaa ogsaa kræver Fornyelse af denne Lov. Men det er nu Fremtidsmusik. Saaledes som Lovforslaget er affattet, synes det mig i det hele og store at være saadan, at man kan tiltræde det, og paa mit Partis Vegne skal jeg give vor Tilslutning til Lovforslaget.

Med Hensyn til den Tilføjelse, der er sket til § 9, vil jeg egentlig tro, at den havde været overflødig. Jeg kan ikke se andet end, at naar Ministeren kan paabyde en saadan Notering for Køb og Salg af Værdipapirer, maa han ogsaa, hvis det viser sig praktisk, kunne opheve den. Men maa jeg i øvrigt i denne Sammenhæng gøre opmærksom paa, at selve Problemet slipper man jo ikke for, selv om man nu skulde gaa over til at opheve den meget kostbare Terminsbørsindretning, som man efter Medlemmernes Ønske — ikke efter Regeringens — har faaet indført; saa bliver Spørgsmaalet, om der ikke fremdeles vil kræves en fornuftig Regulering af Baisseforretningerne og en dertil svarende Notering for Værdipapirer, som skal leveres paa et senere Tidspunkt; det bliver jo stadig tilbage.

Som den højtærede Minister henpegede paa og understregede, er Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger, et Kompromis fra alle Sider. Man har fra alle Sider vist stor Forhandlingsvillighed, og jeg tør maaske sige ikke mindst den højtærede Minister, som jo har strakt sin Imødekommenhed til ogsaa i nogen Maade at overvinde principielle Betænkeligheder. Det synes mig derfor ogsaa, at Fondsbørsens Medlemmers Korps bør være ham meget takskyldig for denne Imødekommen.

Gunnar Fog-Petersen: Det bestemmes i dette Lovforslag, at de Aktieselskaber, hvis Papirer noteres paa Fondsbørsen, skal deltage i Omkostningerne, og til Gengæld bestemmes det, at de saa ogsaa skal vælge 2 Medlemmer af Fondsbørsens Bestyrelse. Det er overladt til Ministeren at fastsætte

Reglerne herfor, og vi faar altsaa ikke noget at vide om, hvorledes dette skal gaa for sig. Jeg vil tro, det bliver en meget vanskelig Opgave at finde et rationelt Princip for Valg af saadanne to Repræsentanter for Aktieselskaberne, men man finder vel nok en Form.

Saaledes som Lovforslaget nu er affattet, kan jeg i øvrigt tiltræde det; jeg finder, at det er en klar Lov og anbefaler Forslaget til Vedtagelse. Der staar i § 2, at saafremt Værdipapirer nægtes Optagelse eller udslettes af Kurslisten, kan denne Afgørelse indankes for Ministeren for Handel og Industri. Jeg gaar ud fra, at Afgørelsen kan indankes ikke alene af den, der afvises eller nægtes Optagelse, men ogsaa af et eventuelt Mindretal i Fondsbørsens Bestyrelse, ja, vel ogsaa af et Flertal, fordi dette — det er maaske ringe, der har været Uenighed — ønsker Ministerens Afgørelse af Spørgsmaalet.

I Folketinget blev det Spørgsmaal rejst, om det var for meget i Bestemmelserne under § 3 at fastsætte, at man skal have haft fast Bopæl her i Landet i 5 Aar for at kunne blive Medlem af Fondsbørsen, navnlig under Henviisning til den Fuldmagt, der kan gives i Henhold til § 7. Den højtærede Minister svarede ikke paa denne Indvending. Jeg ser nok, at der i § 3 er givet Ministeren en Dispensationsret, hvis det skønnes, at Opholdsbestemmelsen er for streng. Jeg tror dog, det vilde have været mere praktisk, om man havde gjort Opholdet noget kortere, navnlig — som det blev nævnt i Folketinget — under Hensyn til de unge Mennesker; der kræves jo tillige Uddannelse i Vekselererforretning eller tilsvarende Bankvirksomhed, og en saadan Uddannelse bør da helst, i hvert Fald delvis, foregaa i Udlandet. Det er godt, at Ministeren kan give Dispensation, men det havde dog vist været bedre, om Lovens Bestemmelse ikke havde været saa streng.

Hovedbestemmelsen i Loven er jo den, der ændrer Tilsynet. Nu bliver det saaledes, at baade Fondsbørsens Medlemmer og de Aktieselskaber, hvis Papirer noteres, skal deltage i Udredelsen af de Udgifter, som skal refunderes Statskassen. Den rationelle Ordning vilde efter min Mening have været, at Driften af Børsen, dens Holdelse, som det med et mærkeligt Ord kaldes, blev betalt af Fondsbørsens Medlemmer, medens Tilsynet blev betalt af det offentlige. Der er noget utiltalende, synes jeg, i, at der skal erlægges denne Afgift for et Tilsyn, som man dog ikke kan mene at Fondsbørsen af sig selv kræver; det offentlige kræver det, fordi det drejer sig om saa vigtig en Virksomhed, og saa synes jeg ogsaa, det offentlige